

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Liquidada la resistència en els últims reductes que tenien les forces rebels en la capital del Baix Aragó, els soldats alliberadors han tingut a la vista quadres terrorífics, escenes d'un dolor indescriptible. Cada soterrani esdevenia una escena esgarrifosa que tenia el seu complement en algunes sales dels convents. Vegeu fileres de ferits, els uns sobre llits i amb llençols, mentre que altres, els que no tenien cap jerarquia, jeien a terra o damunt de taules, un lleu examen dels quals els féu conèixer que eren cossos immòbils, amb ulls freds i vidriosos, rostres verd-negres, gotes de sang cristallitzades. Una observació més profunda els feia adonar que, d'un lloc i de l'altre, mostraven els ferits el gest de llurs darrers moviments, i en tots ells hi havien els senyals del crim feixista: era visible que havien rebut un tret sec, un tret de gràcia al cap o a la cara. Així ho feien els que es diuen cristians, abans de lliurar-se als soldats de la República, era el comiat als seus ferits, especialment dels de més compromís, per evitar-los de caure a mans dels «roigs». Com els bàrbars, els cristians barrejats amb els moros i amb altres forces mercenàries, han escrit una pàgina de crueltat; entre la civilització i el salvatgisme, es decanten pel pitjor. La República encara pogué salvar uns pocs d'aquests ferits que, confosos amb els morts, passaren desapercebuts per als botxins. Quin contrast! Els cristians en concubinatge amb els moros, assassinen els seus ferits perquè no passin a poder dels soldats de la República, i aquests sollicitament atenen els malalts i ferits, els famolencs, població civil i totes les víctimes de la criminalitat feixista. És evident que el suposat maltracte dels «roigs» no ha existit per enlloc, mentre que del terror feixista en podran donar fe els nombrosos testimonis que no podran oblidar les fortes impressions rebudes en esclafar l'enemic a Terol. - ALFIL

DE POLITICA MUNICIPAL

Tanmateix ha tornat a prendre estat la qüestió política del nostre Ajuntament. No és cap sorpresa que així s'esdevingui, ja que les solucions recaigudes a través de les incidències viscudes en els darrers temps assenyalaven prou bé el seu caràcter provisional.

Hi ha hagut per entremig el desig d'uns i altres de propiciar un acostament d'organitzacions i partits antifeixistes per tal de poder fer una tasca positiva, tant en l'administració de la ciutat com en tots els aspectes del compliment dels deures que imposa la guerra.

I això s'ha aconseguit transformar-ho en una realitat. La col·laboració entre tots els sectors antifeixistes de Vic és ja una cosa efectiva, i estem segurs que, per part de tots, hi ha lleialtat i esperit de sacrifici.

Ara bé; si hom vol correspondre amb bon sentit polític a la col·laboració que presta cadascuna de les representacions que integren el Consell municipal, no hi caben egoïsmes i, per tant, la distribució dels càrrecs de govern ha d'obeir a la proporcionalitat dels grups col·laboracionistes. Això no exclou, però —i àdhuc és recomanable— que s'atribueixi al sector més preparat o entrenat per a les funcions de govern, certa preponderància de llocs, a l'objecte d'imprimir major agilitat a l'actuació de conjunt.

Per aquesta raó, es oportú plantejar la conveniència de renovar la Comissió de Govern del nostre Ajuntament. La seva composició ja revela —com hem dit abans— una sortida provisional. Ha arribat el moment oportú de donar-li una vigoria, alhora que serà una rectificació saludable en el camí d'unir totes les voluntats.

Coneixem l'actuació dels homes que han vingut portant durant aquest angoixós període, el pes més feixuc en la labor municipal. Aquests companys representen Esquerra Republicana de Catalunya, i cal reconèixer que, en tot moment, han estat al seu lloc; han conegut amargors i perills. Solament per aquesta conducta, pel seu sacrifici i amor a la ciutat, mereixen la consideració de les altres minories. Dels bons propòsits i de la rectitud de procediments que cal esperar dels companys de les altres minories, n'ha de pervenir el bloc de veritable solidaritat antifeixista en el nostre Ajuntament, en la formació del qual ja saben per endavant que no hi regatejaran sacrificis i entusiasmes els homes que hi han aguantat, en compliment d'un deure ineludible, a través de totes les vicissituds. — E.